

कर्णश्चेडस्तु पित्तादियुक्तेन वातेन जन्मते तत्र
नियमेन वेणुघोषमिव श्रुत्योतीति भेदः ॥ * ॥

कर्णखावमाह ।

“शिरसिभिघातादथवा निमज्जतो
जलप्रपाकादथवापि विदग्धः ।

खवेद्विपूर्यं श्रवणोऽनिलादितः

स कर्णसंखाव इति प्रकीर्तितः” ॥

पूर्यमित्युपलक्षणं जलं रसश्च खावयेत् ॥

श्रवणशब्दः ऐलिङ्गोऽप्यस्ति ॥ * ॥ कर्णकण्डुमाह ।

“मारुतः कफसंयुक्तः कर्णं कण्डूं करोति हि” ॥ * ॥

कर्णगूथमाह ।

“पित्ताग्नशोषितः स्नेहा कुर्वते कर्णगूथकम्” ॥

कर्णं गूथं यस्मात् स कर्णगूथव्याधिः ॥ * ॥

प्रतिनाहमाह ।

“स कर्णगूथो द्रवतां यदा गतो

विनापितो ब्राह्मणस्य प्रपद्यते ।

तदा स कर्णप्रतिनाहसंज्ञितो

भवेद्विकारः शिरसोऽर्द्धभेदकः” ॥

ब्राह्मणस्य सुखश्च एकलं हन्ते । शिरसोऽर्द्धभेदकः
अर्द्धाभेदकाख्यशिरसोरोगकः ॥ * ॥

ह्रमिकर्णमाह ।

“यदा तु मूर्च्छत्यथवाच जन्तवः

हृजलपत्नान्यथवापि मत्तिकाः ।

तदङ्गनत्वात् श्रवणो निरुध्यते

भिषग्भिराद्यैः ह्रमिकर्णको गदः” ॥

तदङ्गनत्वात् ह्रमिकर्णकत्वात् ॥ श्रवणो ह्रमि-
कर्णको गदो निरुध्यत इत्यन्वयः ॥ * ॥

पतङ्गादिव कर्णप्रविष्टेषु लक्षणमाह ।

“पतङ्गाः शतपद्यश्च कर्णश्रोत्रं प्रविश्य हि ।

अरतिं व्याकुलत्वञ्च भृशं कुर्वन्ति वेदनाम् ॥

कर्णो निस्तुद्यते तस्य तथा फरफरायते ।

कोटे चरति रक्तं तीव्रा निरुध्यन्ते मन्दवेदना” ॥

निरुध्यन्ते निश्चले ॥ * ॥ द्विविधकर्णविदग्धमाह ।

“क्षताभिघातप्रभवस्तु विदग्धि-

भवेत्तथा दोषकृतोऽङ्कुरः पुनः ।

सरत्तपीताख्यमसमाखवेत्

प्रतोदधूमायनदाहबोधवान्” ॥

क्षतप्रभवोघातप्रभवश्च तयोरध्यागन्तुजलदैक्यम् ॥

अखं आखावमित्यर्थः ॥ * ॥ कर्णपाकमाह ।

“कर्णपाकस्तु पित्तेन कोथविक्षेदकद्रवेत्” ।

कोथः पूतिभावः । क्षेद आर्द्रता ॥ * ॥

पूतिकर्णमाह ।

“कर्णविदग्धिपाकाद्वा सकर्णो वारिपूरणात् ।

पूर्यं खवति यत् पूतिं स ज्ञेयः पूतिकर्णकः” ॥ * ॥

कर्णखावाद्देदार्धमाह ।

पूतन्ति नियमेन पूतिं यथा स्यादेवं खवति ॥ * ॥

कर्णगतानां श्रोथान्दार्शसां लक्षणान्याह ।

“कर्णश्रोथान्दार्शसि आनीयादुक्तलक्षणैः” ॥

कर्णश्रोथाश्च चत्वारो वातपित्तकफरक्तजाः ।

एवमर्शोऽपि चतुर्विधम् । अन्येषां श्रोथानामर्श-

साक्षात्तसम्भव आधारप्रभावात् ॥ अर्शोऽर्श-सप्त-

विधम् । वातपित्तकफरक्तमांशभेदः सिराजम् ॥

एते कर्णरोगा अष्टाविंशतिः सुश्रुतोक्ता उक्ताः ॥ * ॥

इदानीं चरकोक्तकर्णरोगचतुष्टयं वातपित्तकफ-
रक्तापातकृतमाह । तत्र वातजमाह ।

“नादोऽतिरक्तं कर्णतले तु श्रोथः

खावस्तनुखाखवणश्च वातात्” ॥ * ॥

पित्तजमाह ।

“श्रोथः सरागो दरुणं विदाहः

सपूतिपीतखवणश्च पित्तात्” ॥ * ॥

कफजमाह ।

“वैखल्यं कण्डूस्थिरश्रोथशुक्ल-

खिगधस्वतिसल्यरजः कफाच्च” ॥

वैखल्यं अन्यथा खावणम् ॥ * ॥

त्रिदोषजमाह ।

“सर्वाणि रूपाणि च सन्निपातात्

खावश्च तत्राधिकदोषवर्णः” ॥ * ॥

कर्णपाल्याः सकर्णावयवत्वात् तद्विकारमप्यत्रैवाह ।

तत्र सन्निदानं परिपोटकलक्षणमाह ॥

“सौकुमार्यात् चिरोत्प्लुष्टं सहस्रैवातिवर्द्धितं ।

कर्णश्रोथो भवेत् पाल्यां सरजः परिपोटवान् ॥

क्षणाख्यानमिः स्रव्यः सवातात् परिपोटकः” ॥ * ॥

उत्पातमाह ।

“गर्वाभरणसंयोगात् ताडनात् घर्षणादपि ।

श्रोथः पाल्यां भवेत् खावो दाहपाकरजान्वितः ॥

रक्ते वा रक्तपित्ताभ्यामुत्पातः स गदः स्मृतः” ॥ * ॥

उन्मथकमाह ।

“कर्णं बलाहर्षयतः पाल्यां वायुः प्रकुप्यति ।

कफं संगृह्य कुरुते श्रोथस्तत्त्वमवेदनम् ॥

उन्मथकः सकण्डूको विकारः कफवातजः” ।

अवेदनं ईर्ष्यवेदनम् ॥ * ॥ दुःखवर्द्धनमाह ।

“संवर्द्धमाने दुर्विद्धे कण्डूदाहुरजान्वितः ।

श्रोथो भवति पाकश्च त्रिदोषो दुःखवर्द्धनः” ॥

संवर्द्धमाने दुर्विद्धे कर्ण इति शेषः ॥ * ॥

परिलेहिनमाह ।

“कफाहृक् ह्रमयः क्रुद्धाः सर्वपाभा विसारिणः ।

कुर्वन्ति पिडकां पाल्यां कण्डूदाहसमन्विताम् ॥

कफाहृक्कृमिसम्भूतः स विसर्पान्वितस्ततः ।

लिङ्गात् सशस्त्रुर्लो पालीं परिलेही स च स्मृतः” ॥

स पीडकात्मकः परिलेहिसंज्ञो गदः । लिङ्गात्

निर्मासीकुर्यात् ॥ * ॥

अथ कर्णरोगाणां चिकित्सा ।

“कर्णशूले कर्णनादे बाधिर्यं स्वेड एव च ॥

चतुर्थ्यपि च रोगेषु सामान्यं भेषजं स्मृतम् ।

प्रद्वेवरश्च मधु च सैन्धवं तैलमेव च ।

कटुषां कर्णयोर्धार्थमेतत् स्यादेदनापहम्” ॥ १ ॥

“लघुनार्द्रकश्मिण्यां वारुण्या मूलकस्य च ।

कदल्याः खरसः श्रेष्ठः कटुषां कर्णपूरणे” ॥

वारुणी वरुणः ॥ २ ॥

“अर्कानुरानुपिष्टान् सतैलान् लवणान्वितान् ।

सन्निदध्यात् सुधाकाण्डे कोरिते मृतयादते ॥

पुटपाकक्रमसिद्धं पीडयेदारसागमात् ।

सुखोष्णं तद्रसं कर्णे प्रक्षिपेच्छूलशान्तये” ॥ ३ ॥

“कर्णस्य पत्रं परिणामपीत-

माक्येन लिप्तं शिखिभोगतमम् ।

आपीड्य तस्याम्बुसुखोष्णमेव

कर्णं निक्षिप्तं हरतेऽतिशूलम्” ॥ ४ ॥

“तीव्रशूलांतुरे कर्णे सप्रण्डे क्षेदवाहिनः” ॥

ह्लागमूत्रं प्रशंसन्ति कोष्णं सैन्धवसंयुतम् ॥ ५ ॥

तैलं श्लोणाकमूलेन मन्देऽग्नौ विधिना श्रुतम् ।

हरेदाशु त्रिदोषोत्थं कर्णशूले प्रपूरणात् ॥ ६ ॥

हिङ्गुसैन्धवशुण्ठीभिस्तैलं सर्वपसम्भवम् ।

विषकं हरतेऽवश्यं कर्णशूले प्रपूरणात् ॥ ७ ॥

कर्णशूले कर्णनादे बाधिर्यं स्वेड एव च ।

पूरणं कटुतैलेन हितं वातघ्नमौघघ्नम् ॥ ८ ॥

शिखरीक्षारजवारा तत्कृतकल्मेन साधितं तैलम् ।

अपहरति कर्णनादं बाधिर्यञ्चापि पूरणतः” ॥

शिखरीक्षामार्गः ॥ ९ ॥

“गवां मूत्रेण विल्वानि पिष्ट्वा तैलं विपाचयेत् ।

सजलश्च सदुग्धश्च तद्वाधिर्यहरं परम्” ॥

क्षीरमात्रं ग्राह्यम् । विल्वतैलम् ॥ १० ॥

“कर्णखावे पूतिकर्णं तथैव क्षमिकर्णके ।

सामान्यं कर्म कुर्वति योगान् वैशेषिकानपि ॥ ११ ॥

सर्जिकाचूर्णसंयुक्तवीजपूरणं क्षिपेत् ।

कर्णखावराजा दाहान्तेन नष्टान्धसंशयम् ॥ १२ ॥

आम्बुजम्बूप्रवालानां मधुकस्य वटस्य च ।

यमित्तु साधितं तैलं पूतिकर्णगदं हरत् ॥ १३ ॥

जातीपत्ररसे तैलं विषकं पूतिकर्णजित् ॥ १४ ॥

हृष्टं रसाङ्गनं नार्थाः क्षीरं क्षौद्रैश्च संयुतम् ।

प्रशस्यते चिरोत्प्लुष्टं तत् सखावे पूतिकर्णके ॥ १५ ॥

कुष्ठहिङ्गुवादाशुप्रताडनविश्वसैन्धवैः ।

पूतिकर्णापहं तैलं वस्तुमूत्रेण साधितम्” ॥

कुष्ठदितैलम् ॥ १६ ॥

“शम्बूकस्य तु मांसेन कटुतैलं विपाचयेत् ।

तस्य पूरणमात्रेण कर्णनाडी प्रशाम्यति” ॥

शम्बूकाद्यं तैलम् ॥ १७ ॥

“चूर्णेन गन्धकशिलारजनीभवेन

मुष्ट्यंशकेन कटुतैलपलायके तु ।

धत्तूरपत्ररसतुल्यमिदं विषकं

नाडीं जयेच्चिरभवामपि कर्णजाताम्” ॥

मुष्टिः पलम् । निशा तैलम् ॥ १८ ॥

“क्षमिकर्णविनाशाय क्षमिर्ज्ञौ कारयेत् क्रियाम् ।

वार्त्ताङ्गुधूमश्च हितः सार्धपण्डेह एव च ॥ १९ ॥

पूरणं हरितालेन गन्धमूत्रयुतेन च ।

धूपने कर्णदौर्गन्धे गुग्गुलुः श्रेष्ठ उच्यते ॥ २० ॥

चिकित्सा कर्णश्रोथानां तथा कर्णाग्रसामपि ।

कर्णाग्नौदागं कुर्वति श्रोथार्शोऽर्शुदवद्विषक्” ॥ * ॥

अथ कर्णपालीविकाराणां चिकित्सा ।

“पालीसंशोधने कुर्यात् वातकर्णरजक्रियाम् ।

स्वेदेयत्थलतल्लाश्च सिद्धां संवर्द्धयेत्तैलैः ॥ १ ॥

श्रतावरोवाजिगम्भापयस्त्रैखड्वीजकैः ।

तैलं विषकं सक्षीरं पालीं संवर्द्धयेत् सुखम्” ॥

पयस्यत्र क्षीरकाकोली । श्रतावरीतैलम् ॥ २ ॥

“जीवनीयस्य कल्मेन तैलं दुग्धेन पाचयेत् ।

चिकित्सेत्तेन तैलेन हताशं परिपोटकम् ॥ ३ ॥

श्रीतलेपैर्जलौकाभिरुत्पातं समुपाचरेत् ॥ ४ ॥